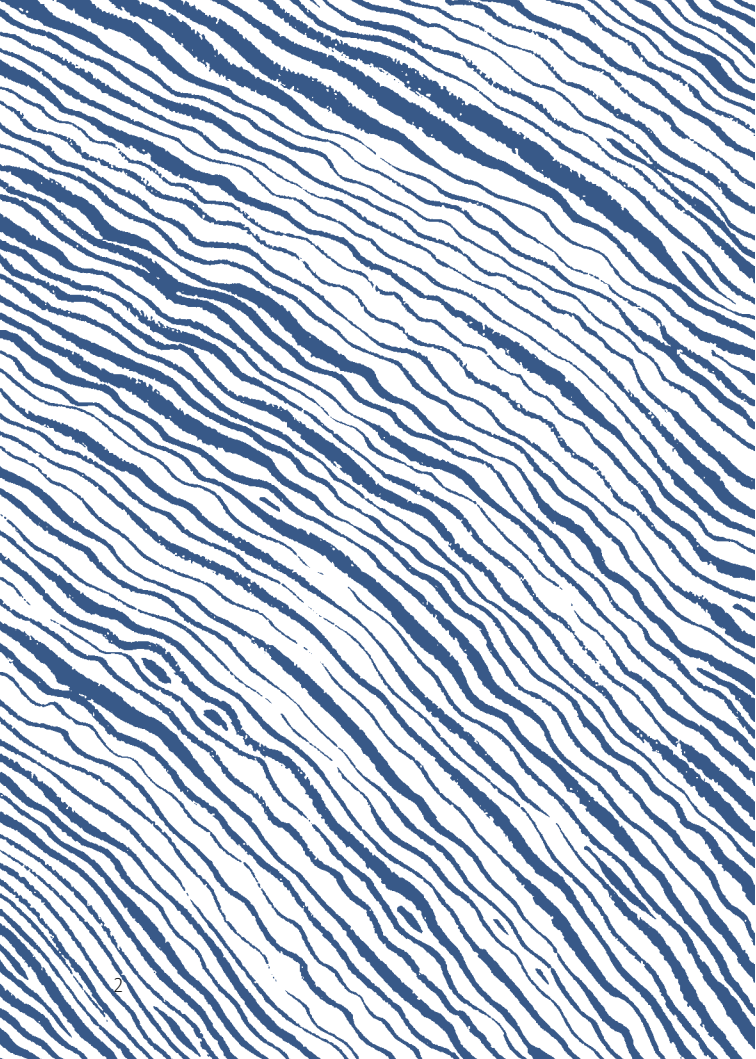

satirasatirasatirasatirasatir

pred
lag
Lucie

nije
važda
da smo
ljud!

NIJE VALJDA DA SMO LJUDI

Satirične pesme, parodije i travestije Predrag Lucić prikupio je i objavio u knjigama: *Haiku haiku jebem ti maiku* – Velika Feralova pjesnarica (Biblioteka Feral Tribune, 2003), četiri čitanke: *Sun*

Tzu na prozorčiću – Čitanka iz nastranih književnosti za prve razrede vojnih, vjerskih i civilnih škola (Algoritam, Zagreb, 2009), *Bezgaća povijesne zbiljnosti 1-2* – Čitanka za ponavljajuće povijesti u drugim razredima domoljubnih, poslovnih i trgovačkih škola (Algoritam, 2010), *Gusle u magli* – Čitanka iz prirode i društva za treće razrede glazbenih, književnih i medicinskih škola (Algoritam, 2013) i *Step by step* – Stepinac (Adamić, 2016)

Od 2007. sa Borisom Dežulovićem nastupa širom Euroslavije u pesničkom kabareu Melodije Bljeska i Oluje/Melodije borbe i pretvorbe/Melodije sela i Brisela/Melodije svega i svačega.

Ove pesme su kompletne uz glas Predraga Lucića. Potražite na Internetu.

Gost u knjizi je Sinan Gudžević, čija je knjiga *Rimski epigrami* objavljena u Biblioteci Feral Tribune 2001. godine.

NISHVILLE SKINHEADS

**KUKASTO KRŠTENJE
ŠABANA BAJRAMOVIĆA**

Mi skinhedi meraklije –
Glava služi da se brije.
Čemu mozak, čemu kosa?
Glava treba da je bosa
I iznutra ko i spolja,
Da se nema glavobolja.
Prazna glava, naci-moda –
Za skinhede živa zgoda
Da Šabanu Ciganinu
Spomenik u vazduh dignu,
Dok čekaju tu priliku,
Šaraće ga sa svastiku.
Mi skinhedi sa tri prsta –
Cigani su niža vrsta!
Šaramo im po pevaču
Sa kukastu sprej-krstaču.
Kakav Šaban, 'Đelem, đelem'?
Hakenkrojc nam duši melem.

Beton, 105, 16. novembra 2010.

O DOMOLJUBNOM I ROMOGUBNOM PISMU

Napišite grafit na temu zadanu
O Ciganima i majstoru Šabanu
Koji je pjevao „A šunen romalen”,
Grafit pod nazivom „A šunen budelen”...

Nepoznat počinitelj nacrtao je kukasti krst na postamentu spomenika Šabanu Bajramoviću u Nišu. Slučaj je prijavljen policiji, a vandalizam su oštro osudili predstavnici civilnog sektora i porodica pokojnog muzičara.

vijest agencije Tanjug, 11. novembra 2010.

Uticajni magazin Tajm proglasio je Šabana Bajramovića, kralja romske muzike, jednim od najuticajnijih bluz pevača. U rodnom Nišu spomenik sa njegovom bistom skrnavi se od samog postavljanja. Za samo šest meseci čak pet puta. Poslednji u nizu je grafit mržnje „Stop ciganskom teroru”.

vijest Radija Slobodna Evropa, 17. februara 2011.

Stanovnici Južnog bulevara potpisali su peticiju protiv preimenovanja u Ulicu Šabana Bajramovića zato što ne prihvataju pomisao da bi ulica u kojoj žive Srbi nosila naziv po romskom pevaču. Zato što nas gledaju uvek kao Cigane. A šta su Srbi bolji od Cigana, po čemu to?

*Milica Bajramović,
supruga Šabana Bajramovića, u Blicu, april, 2009.*

Nemamo ništa protiv nacije, mi nismo nacionalisti. Poštujemo umetnike i sve, ali neka u svojoj mahali gde je živeo i radio, neka se taj deo zove po njemu. Pravilno je i najpoštenije bi bilo da ta ulica nosi takav nazv.

*Veljko Tošić, stanovnik Južnog bulevara u Nišu,
u Blicu, april 2009.*

Spomenik legendi romske muzike Šabanu Bajramoviću ponovo je oskrnavljen. Po bisti je polivena velika količina farbe roze boje, a na postamentu iscrtan kukasti krst. Spomenik Bajramovću na nišavskom keju koji je u užem centru grada do

sada je više puta bio meta lokalnih rasista i neonacista.

vijest na portalu e-novine, 27. marta 2013.

Mi s tim Romima ne želimo živjeti, mi nismo iste krvi i samo ćemo imati problema.

Silvana Mašić, stanarka Paromlinske ulice u Zagrebu, u čijem susjedstvu živi skupina Roma, u Novom listu, septembar 2001.

Ne mogu Romi s našom djecom, jer nikada neće biti ljudi. Nikada od Ciganina ne možete napraviti čovjeka.

Franjo Ružić, u Novom listu, septembar 2002.

Mi smo ugroženi, a ne Romi. Ništa ne plaćaju, a samo dobivaju. Miješanje djece nipošto se ne bi smjelo dopustiti. Znae kako je: s kim si, takav si. Pošalješ dete u školu, a vrati se lopov.

Matija Valentić, mještalin Držimurca-Strelca, u Vječernjem listu, septembar 2002.

Može mi pred vrata doći cijeli Helsinški odbor, ja Rome neću posluživati.

*Kristjan Lesjak Kiki, ugostitelj iz Pribislavca,
u Vjesniku, mart 2004.*

Gradski pauci dižu aute i gdje treba i gdje ne treba, i tu su vrlo aktivni, a zašto naša policija nije aktivna u uklanjanju Roma, posebno s Trga bana Jelačića i ispred katedrale.

don Anto Baković u Narodu, maj 2002.

Kako su Amerikanci postupili s Indijancima, znamo. Stavili su ih u rezervate. Zašto? Zato jer nisu željeli živjeti kao ostali ljudi. Dakle, ako hoćeš šatore i slobodu, eno ti rezervata. I ogradili su ih žicom, odnosno ogradili su svoju zemlju. Ako je mogao Sarkozy iz Francuske deportirati Rome, onda možemo i mi iz Hrvatske.

*Luka Škara, Načelnik općine Škabrnja,
u Jutarnjem listu, maj 2012.*

Naravno da smo ogorčeni. Pa nismo ni mi budale, povratak Roma je politička poruka Škabrnji

da nauči tolerirati nacionalne manjine. Neka se te manjine za početak operu prije nego što dođu među nas i našu djecu.

*mještani Škabrnje u Slobodnoj Dalmaciji,
septembar 2012.*

A niste li vi vulgarizirali umjetnost svojim koncertom Šabana Bajramovića?

*pitanje novinara Andrije Tunjića
umjetničkom voditelju dubrovačke Art radionice
Lazareti Slavenu Tolju
u razgovoru za Vjesnik, avgust 2007.*

KRALJEVIĆ MARKO VS. MOŠA KESEDŽIJA

MOJ DYLANE, POBRATIME MIO

Čija je ono pokora, čija je ono kazna,
Čija li je dvorana, malena i prazna?
Dylanova pokora, Dylanova kazna,
Dylanova dvorana, malena i prazna.

Odvela nam Dylana
Ta sudbina kleta,
Odvela iz Frankfurta
Da Marku ne smeta.

Ostala je Dylanu
Jedna želja jaka:
Zapivati pismu
Perkovića Marka.

Moj Dylane, pobratime mio,
Jesi l' skoro popularan bio?
Sto eura lipim na gitaru,
Zapivaš li Gradišku nam Staru!
Moj Dylane, nekurentna robo,
Bi li štogod isplativo probo?
Od romanse iz grada Duranga

Stoput više vridi naša ganga!
Vratit će se Dylan Bob,
Tribat će mu para,
Statirat će u filmu
Jakova Sedlara.

Osjetit će Dylan Bob
Bogatstvo i slavu,
Nakrivit će jarmulku
Crven-bilu-plavu.

Moj Dylane, pobratime mio,
Ti ni Loru ne bi napunio!
Zašto kucaš na nebeska vrata?
Pivaj pisme žestokih Hrvata!

Moj Dylane, pobratime mio,
Jesi l' skoro u Dachau bio?
Je l' vas kol'ko u pećnicu stalo
I kroz dimnjak je l' vas otpuvalo?

Moj Dylane, ti i Guthrie Woody,
Vaše pisme ne razumu ljudi!
Jebeš vitar iz pisme ti stare,
Sada puše vitar sa Dinare!

(Feral Tribune 1136, 13. jula 2007.)

PITANJA ZA OBILAŽENJA POVIJESNIH ISTINA

1. Jeste li se blagovremeno informirali o trijumfu hrvatskoga megastara Marka Perkovića Thompsona nad manje poznatim židovskim izvođačem Bobom Dylanom u Frankfurtu na Majni?
2. Je li moguće da ste propustili *Hrvatsko slovo* u kojemu je Goran Galić ispisao najslavnije retnke u povijesti hrvatske popularne glazbe: „Prije nekoliko tjedana, M. P. Thompson je u Frankfurtu zasjenio svjetsku rock legendu Boba Dylana, koji je iste večeri održao koncert u polupraznoj dvorani kapaciteta 2.000 ljudi, koncertom s 12.000 posjetitelja i još velikim brojem onih koji su ostali bez ulaznice, pa su preusmjeravani na Dylanov koncert.”?
3. Ako vam je promaklo *Hrvatsko slovo*, nije vam valjda promakla i *Arena* od 12. srpnja 2007. u kojoj je objavljen najznamenitiji naslov u povijesti hrvatske popularne glazbe: „Židova Boba Dylana oduševio Thompsonov koncert!”?
4. Onda vam je sigurno promakla i izjava Zrinka Tutića u TV-dodatku *Jutarnjeg lista* da će velečasnog Zlatka Sudca pretvoriti u novog Dylana,

pa hrvatskom skladatelju ne možete postaviti umjesno pitanje zašto Dylana ne pretvori u novog Marka Perkovića Thompsona?

5. Ne čitate *Hrvatsko slovo*, ne čitate *Arenu*, ne čitate TV-dodatak *Jutarnjeg lista*... Pa kako vi mislite završiti školu?

PROTIV LJUDOSLAVIJE

Za sve su krivi Židovi... Nemam ništa protiv Židova, ali znamo da ni Isus Krist nije imao ništa protiv njih, pa su ga svejedno razapeli, a kamoli neće mene, malog običnog čovjeka.

*Marko Perković Thompson,
o zabrani svojih koncerata
u Amsterdamu i Rotterdamu,
u Slobodnoj Dalmaciji, novembar 2003.*

U svom životu nisam nikada ništa loše izjavio, učinio ili na bilo koji način uvrijedio nekog Židova, židovsku organizaciju, a pogotovo ne židovski narod.

*Marko Perković Thompson
u Večernjem listu, februar 2004.*

Pravi je uzrok holokausta jer su Židovi izludjeli neke narode pljačkom i vrijeđanjem, pa su im se nametnuli takvi poput Hitlera i Mussolinija.

*Željko Olujić
u Slobodnoj Dalmaciji, decembar 1993.*

Ja sam uvjeren da je više od polovice od 38 tisuća Židova u NDH preživjelo rat. Na Židovskome groblju na Mirogoju desetine su imena ljudi koji su umrli u dubokoj starosti, nakon rata.

Davor Glasnović u Fokusu, februar 2007.

Hrvati nisu nikada bili antisemiti, a u NDH Židove nisu ubijali Hrvati, nego nacisti.

*Dubravko Horvatić na promociji knjige
„Židovstvo i hrvatstvo” Petra Vučića, maj 2001.*

Logorom Jasenovac upravljali su Židovi, država je samo dala stražu, a postoji i ugovor između vlade NDH i Židovske općine Zagreb o financiranju uprave toga logora.

*Vice Vukojević, bivši sudac Ustavnog suda,
na press-konferenciji Počasnog bleiburškog voda, održanoj u Zagrebu, april 2009.*

Hrvatskim Židovima imovina za NDH nije bila oduzimana nego je ona davana drugima na upravljanje.

*Anto Đapić na tribini u Varaždinu,
decembar 1999.*

Nikad HSP nije veličao NDH. A ja sam uvijek bio poznat kao izniman štovatelj Židova, često ističući primjer Izraela kao dobro organizirane države u kojoj je mali narod opstao unatoč nepovoljnim okolnostima.

Anto Đapić u Novom listu, februar 2004.

Izrazio sam žaljenje u vezi s holokaustom. Molim da se to ne brka s isprikom.

Anto Đapić u Jutarnjem listu, novembar 2005.

Nema naroda u Europi koji nije progonio Židove, koji se moraju upitati što je s njima!

*Nedjeljko Kujundžić na promociji knjige Petra Vučića
„Židovstvo i hrvatstvo”, maj 2001.*

Ni sami Židovi ne znaju koliko ih je bilo, ali zato znaju pričati koliko ih je stradalo. A kako znaju koliko ih je stradalo kada ne znaju ni koliko ih je bilo?

*Vladimir Reinhofer
u Hrvatskom slovu, avgust 1998.*

Židovi, ispričajte mi se za ubojstvo Isusa!

*Mario Mihaljević
u Novom Imperijalu, travanj 2000.*

Kada danas netko kaže da mu se sviđaju pjesme Marka Perkovića Thompsona, možemo dosta vjerno odčitati njegovu nacionalnu pripadnost. Thompson je, naime, u svojim pjesmama izrazio ono što hrvatski domoljubi rado pjevaju i slušaju kada slave.

*msgr. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski,
u knjizi „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca”,
mart 2009.*

Svatko tko ne sluša glazbu Marka Perkovića Thompsona u Hrvatskoj je Židov.

*Andrija Ružek, nositelj liste Hrvatskih pravaša –
Hrvatskog pravaškog pokreta u 5. izbornoj jedinici,
u emisiji „Izbori 2007.” na HTV-u,
novembar 2007.*

Thompson u Hrvatskoj ima sličnu društvenu funkciju kao Bruce Springsteen u Americi.

*Darko Glavan na promociji CD-a
Marka Perkovića Thompsona „Bilo jednom u Hrvat-
skoj”, održanoj u Zagrebu, decembar 2006.*

Doći ćemo i u Istru, u Pulu, u Arenu, u krajeve gdje još ima komunizma. Ubit ćemo komunizam! Komunizam nećemo ubiti nasiljem, već ljubavlju, jer mi nismo nasilnici. Pobijedit ćemo ljubavlju, jer ljubav ruši sve zidove.

*Marko Perković Thompson
na koncertu u Križevcima, septembar 2008.*

Markove pjesme ispunjavaju naša srca dobrotom i ljubavlju, a zli ljudi boje se ljubavi i dobrote. Napadaju ga oni koji se boje hrvatstva, našeg domoljublja i vjere. On će pak svojim govorom ljubavi ubiti sve one Kajine i druge.

*Zdravko Tomac na predstavljanju knjige
„Thompson u očima hrvatskih intelektualaca”
u Puli, maj 2009.*

ZA ONE KOJI ŽELE PUNITI DVORANE

Jakov Gavranović: *Ratna pjesmarica o hrabrim vojnicima Hrvatima i Niemcima*, Tiskara Dragutina Spullera, Samobor, 1944.

Darko Sagrak: *Zagreb 1941. – 1945. Suton Banovine Hrvatske, uskrišenje Nezavisne Države Hrvatske i njezin slom, prva godina u Titovoj Jugoslaviji*, vlastita naklada, 1995.

Život u NDH. Fotomonografija (1941. – 1945.),
Jutarnji list, Zagreb, 2010.

Ivan Pavao II: *Pomirenje i pokora / Reconciliatio et*
paenitentia, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1996.

Ivan Mužić: *Hitler i Izrael. Metafizika suvremene*
povijesti, Orbis, Split 1997.

Petar Vučić: *Židovstvo i hrvatstvo. Prilog istraživanju*
hrvatsko-židovskih odnosa, Croatiaprojekt,
Zagreb, 2000.

David Boucher: *Dilan i Koen – pesnici rokenrola*, s
engleskoga preveo Zoran Paunović, Clio, Beograd,
2008.

Andželko Mijatović: *Ganga. Pismice iz Hercegovine,*
Imotske krajine, od Duvna, Livna i Kupresa, Naša
ognjišta, Duvno, 1973.

DON ANĐELKO GAČUNKO

BRAINY DAY WOMAN

Nije meni do tvojega pupka,
ni do tvoga mesnatoga tkiva,
mene mami umnost tvoja ljupka
što pod korom moždanom se skriva.

Nije meni do tvoga koljena,
ni do tvoga bedra, ni tvog gležnja;
mnome vitla požuda ljuvena
da ti mazim dva moždana režnja.

Režanj prednji, režanj stražnji,
udovolji mojoj tražnji.
Mozgat ćemo sprijeda-straga,
pametnice moja draga.

Nije meni do tvoga toplessa,
ni do tvojih propupalih grudi,
mene rajca mudrost tvog cortexa,
ja za tvojom hipofizom ludim.

Nije meni do tvoga 'onoga'
di se moje, božeprosti, meće,

meni ti je do tvojega mozga,
ja zbog njega hodam raspamećen.

Režanj prednji, režanj stražnji,
udovolji mojoj tražnji.
Straga-sprijeda, sprijeda-straga,
pametnice moja draga.

Ja ti nisam k'o priprosti fratri,
što bi žene samo na redaljku,
moja duša za djevojkom snatri,
koja znade riješiti križaljku.

Daj da virnem u tvoju nutrinu,
da me prođe sladostrasna jeza,
jebeš sada moral-doktrinu,
svoj mi mozak pokaži, Agneza.

Režanj prednji, režanj stražnji,
udovolji mojoj tražnji.
Straga-sprijeda, sprijeda-straga,
pametnice moja draga.

Feral Tribune 1031, 24. juna 2005.

PITANJA I ZADACI, POUKE I UPUTE

1. „Nije to moj izum, Biblija kaže da se žena spašava rađanjem, a to potvrđuje medicina – da kemijska kontracepcija pospešuje razvoj kancerogena. Isto je i s modnim ludostima tijesnih grudnjaka i tzv. plitkih hlača: liječnici upozoravaju na rak dojke, upalu bubrega i jajnika. Ali uzalud, jer mnogim je ženama važniji pupak nego mozak!” – točno tako glasi legendarna izjava don Anđelka Kaćunka, kancelara Vojnog ordinarijata, iz intervjuja Novom listu, na osnovu koje je zluradi stihoklepac u Feralu objavio uradak pod naslovom „Ja i draga đavlu dali pupke, pa ganglije napunili dupke!” Kako se zove taj književni postupak?
2. Tako je, taj književni postupak se zove svinjarija.
3. Čudite li se što se Feralov stihoklepac nije dohvatio i ostalih Kaćunkovih izjava iz istog intervjuja? Primjerice ove: „Zanemaruje se i to da je tanka linija između pederastije i pedofilije, što može biti i znak vrlo jakog medijskog utjecaja ‘homo-lobija’ na globalnoj razini. Poznato je da su vodeći modni kreatori homoseksualci, a takvima se deklariraju i kulturnjaci, političari.

(...) Stječe se dojam, ako je neki pedofil pripadnik homoseksualne elite, onda ga se štiti, a ako je slučajno katolčki svećenik, onda ga se razapinje, medijski i sudski.” Ili ove: „‘Argument’ da prezervativ smanjuje rizik od spolno prenosivih bolesti jak je koliko i savjet surferima Australije da na otvoreno more izlaze s kacigom na glavi kako bi se zaštitili od morskih pasa.”

4. Vratimo se ipak ženama i vidimo što o njihovoj društvenoj ulozi misli don Živo Kustić: „Žena nije dužna rađati samo radi domovine – čega se također ne bi trebalo stidjeti kao što se ne treba ju stidjeti oni koji su se za domovinu žrtvovali. Ako ne odustajemo od toga da za domovinu vrijedi i umrijeti, očito za nju vrijedi i rađati.”
5. Što vam prvo pada na pamet kad netko spomenete ženu?
6. Zašto baš sudoku?
7. Ako don Anđelko Kaćunko gleda na činjenicu da je lutka Barbie, koja s Božjega puta odvodi milijune ženskih krštenih duša, svoj pupak stekla tek u poznim godinama?
8. Je li don Anđelko vršio lobotomiju nad Barbie, kako bi video što ta lutka ima na umu?

ZBOR JUŽNIH KRETENA

HEJ, KRETENI!

Hej, Kreteni, jošte živi
Riječ naših predaka
Dok u nama mišo zrije
Njihovih bedaka.

Živi, živi, duh kretenski,
Živjet ćeš vjekov'ma:
Zalud nas je pamet takla
Kad nam nisu doma.

Nek oko nas i u nama
Glupost sve raznese;
Mozak puca, um se valja
Pod nogama blese.

Mi stojimo postojano
Kano budaline;
Proklet bio izdajica
Svoje Kretenine.

Feral Tribune 472, 3. oktobra 1994.

PITANJA POVIJESNOG RASPAMEĆENJA

1. A gdje su u ovoj pjesmi Hrvati i Srbi?
2. Zbog čega ih autor ne naziva njihovim povijesnim narodnim imenima nego njihovim povijesnim sudbinama?
3. Šta znate o etnogenezi Južnih Kretena?
4. Je li povijesni proces kretenizacije bio uvod u porocis povijesne revizije?
5. Jamči li proces povijesne revizije, kakav se u historiografiji Južnih Kretena odvija poslednjih dvadesetak godina, uspjeh procesa daljnje kretenizacije?

OUTPUT BRATSTVA I JEDINSTVA

Veličinom i nepomućenom ljepotom svoje socijalističke revolucije, njenim historijskim pobjedama u borbi za slobodu i novim dostignućima u borbi za društveni napredak, za socijalističku demokraciju i humanizam, narodi Jugoslavije vinuli su se – kako to s pravom bilježi Program Saveza komunisti Jugoslavije – do vrhunskih moralno-političkih ostvarenja savremenog čovječanstva.

*Franjo Tuđman
u knjizi „Stvaranje socijalističke Jugoslavije”, 1960.*

U vrijeme Jugoslavije Hrvat nije mogao ići u politiku ni u vojsku, osim ako se nije prodavao, ako nije bio spreman na izdaju!

*Franjo Tuđman
prigodom susreta s hrvatskim iseljenicima
u južnoafričkom Johanesburgu, jun 1999.*

Srpski narod je bio neravnopravan u svim Jugoslavijama.

Ivica Dačić, predsjednik beogradskog odbora Socijalističke partije Srbije, na RTS-u, novembar 2000.

Ako bi se razmišljalo pozitivno, Jugoslavenstvo je bilo pokušaj korištenja Srbije za hrvatske nacionalne interese.

*Ljubomir Antić na promociji knjige Hrvoja Matkovića
„Povijest Jugoslavije”, oktobar 1998.*

Historijski gledano, velikosrpski centralizam se pokazao boljim nego da je uspostavljena federacija 1918. godine.

*Dušan Bilandžić
u Hrvatskom obzoru, novembar 1999.*

Kojemu bi istom cilju moglo služiti i nepravедno suđenje Hrvatima u Haagu i bombardovanje Srbije? Samo obnovi Jugoslavije.

Maja Freundlich u Vjesniku, april 1999.

POSLEDNJE IGRA LEKTIRA

Slobodan Milošević: Godine raspleta, Beogradski izdavačko-grafički zavod, Beograd, 1989.

Franjo Tuđman: Usudbene povjestice, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 1995.

Stipe Mesić: Kako smo srušili Jugoslaviju, Globus International, Zagreb, 1992.

Stipe Mesić: Kako je srušena Jugoslavija, Mislavpress, Zagreb, 1994.

Vladimir Bovan: Antologija srpskohrvatskih epskih narodnih pesama, Jedinstvo, Priština, 1989.

Brankica Aćimović: Shizofrenija na razmeđu milenijuma, Medicinski fakultet Univerziteta u Beogradu, Beograd, 2004.

DON SPERMIGNON

MALA VOČKA

Gle malu vočku poslije kiše,
Puna joj kapa pa se njiše
Njiše se, njiše, ter uzdiše
Zašto Hrvata nema više...

Sunce je gleda pa se smije:
„Viagru stavi u hostije!
Možda ćeš tako, mala vočko,
Postat velik i lijep zločko!”

Feral Tribune 935, 15. avgusta 2003.

PITANJA I ZADACI, POUKE I UPUTE

1. Kako se zove kvaziumjetnički postupak kojim se obriše Cesarića da bi se dobilo ovo što ste upravo pročtali?
2. Shvaćate li bremenitu duhovnu situaciju u kojoj ovakav kvaziumjetnički postupak diže živce muškobrižnicima koji tvrde: „Nikako nam se ne diže... natalitet u Hrvata!”

3. Srećom, ovom su se ozbiljnom temom demografske katastrofe u Hrvatskoj bavili istinski autoriteti. Npr. Lejdi Oreb koja tvrdi: „Svi smo se dužni roditi kad smo već začeti!” ili Zoran Vukman koji kaže: „One koji zagovaraju pobačaj treba pitati: biste li voljeli da vas je majka pobacila?” ili Milan Ivkošić koji presuđuje: ”Kad žena dođe u bolnicu na pobačaj, ona je suprotnost svetosti. Prema kršćanskom moralu, zajedno s liječnikom i drugim osobljem koje pomaže čini skupinu ubojica.” Ili pravaš i pravnik Anto Đapić koji veli: „Fetus je i pravna kategorija, jer onaj tko se treba tek roditi, tretira se kao već rođen.” Ili senator Hrvoje Šošić koji pita: „Zašto ne bi impotentan Hrvat, kojega je Bog kaznio i ne može praviti djecu, dao koju kunu za onoga koji je za to sposoban?” Ili Ana Lučić koja krešti: „Zamislite, ljudi troše tisuće kuna na pse, a ne žele imati djecu! Zato su naši mladi desničari počeli ubijati te salonske pse po Zagrebu.” Ili don Vjenceslav Šupuk koji sugerira: „Da sam ja predsjednik države, sve bih te neženje odveo u Baranju na minska polja, neka čiste, neka barem tako budu od koristi!” Pronađite još ovakvih svijetlih primjera!

4. „Kad sam prvi put 1998. za blagoslova kuća prošao kroz svoju župu, rekao sam vjernicima da od dvije tisuće ljudi nisam vidio ni jednu trudnu ženu. Onda su me pitali što to fratar gleda. Rekao sam im da gledam svoj posao!” – veli fra Drago Ljevar, župnik župe Sv. Križa Krapanj-Brodarica, odgovarajući onima koji se zalažu za odvojenost Crkve od Postelje. Napišite sastavak na temu čemernog prolaska katoličkog dušobrižnika kroz demografski uništeno hrvatsko selo! Predložimo naslov: „Novi župnik zagleda moju strinu, a moj stric mjerka župnika”;
5. A one koji sumnjaju da je na djelu kakav organski poremećaj u Hrvata, valja naputiti na stručno mišljenje dr. Branimira Lukšića: „S potjencijom nitko neće imati problema ako nije bludnik.”

KVISLING KVISKO

MILAN NEDIĆ, PETO TRI

21. 10. 1941 – 21. 10. 2011.

Moj Milane,
Kad u Berlin kreneš,
Kad u Berlin kreneš,
Moj Milane...

Kragujevac
Nemoj da pomeneš
Nemoj da pomeneš
Moj Milane...

Desnu digni
A levom odma'ni,
A levom odma'ni,
Moj Milane...

Nek u đake
Pucaju dušmani,
Pucaju dušmani,
Moj Milane...

U tu školu

Kad ti sliku stave,
Kad ti sliku stave,
Moj Milane...

Jel' to portret
Dupeta il' glave,
Dupeta il' glave,
Moj Milane...

*Melodije bratstva i ubistva,
Narodna biblioteka Vuk Karadžić,
29. oktobra 2011.*

O KVISLINGVISTIČKIM ELABORACIJAMA KOLABORACIONIZMA

Dosta su svijetu jedne Šumarice...
Streljanim đacima zar i smrt će krast
Nedićev portret kraj učionice:
„Tišina, djeco, ja i sad držim vlast!”

Dosta su svijetu jedne Šumarice...
Đeneral drži veliki školski čas,
Taoce drži zemlje Srbijice

Dok čika Gec i Majer puštaju gas...

Slika Milana Nedića, predsednika Srpske vlade za vreme nacističke okupacije u Drugom svetskom ratu, izložena je u Prvoj kragujevačkoj gimnaziji među fotografijama znamenitih gimnazijalaca. Škola koja je podnela najveće žrtve za vreme Drugog svetskog rata i čiji učenici su streljani u Šumaricama, danas sa ponosom naglašava da je tadašnji predsednik kolaboracione vlade upravo njen đak. Za profesore Gimnazije, kao i za direktorku Slavicu Marković, nije diskutabilno da Nedić stoji tik uz spomen učionicu streljanih đaka 21. oktobra 1941. godine

vijest Šumadijapressa, 3. marta 2011.

Nedić je, pre svega, tragična istorijska figura i njegov lik ne treba tumačiti jednostrano. Usled pre-vremene smrti on formalno nikada nije osuđen i ne može se dovesti u vezu sa kolaboracionistima iz zapadnih zemalja. Između ostalog, Nedićev portret nalazi se i u vladi Srbije.

*Nenad Đorđević, historičar,
u izjavi za Šumadijapress, mart 2011.*

Da bi spasio srpsku komunističku omladinu od slanja u koncentracione logore i gasne komore, Milan Nedić je osnovao zavod za prinudno vas-

pitavanje omladine u Smederevskoj Palanci. Tu su srednjoškolci imali mogućnost da uče gimnaziju, ostali razne zanate. Da li tako deluje jedan fašista, odnosno nacista?

Aleksa Popović u NIN-u, novembar 2008.

SLOBODNI FILOZOFSKI

NIKAD ROBOM

Znanje, kažu, to je roba,
I uvijek je tako bilo,
Možeš prodat reznja oba:
Dvije marke – mozga kilo.

Pošto kupiš – poto prodaš,
Na intelekt platiš taksu,
S istom cijenom mozga hodaš
Po marketu i po faksu.

Taj kome je znanje roba,
Kom je kuna mjera uma,
Nek tu pamet podat proba
Od „Keruma” do „Konzuma”.

Ti tu priču nećeš kupit,
Pamet ne mjeriš na kile,
Tebi nitko neće tupit
Da je studij poput „Bille”.

Šareni artikal nisi,
Trgovište nije škola,

Cijena na tebi ne visi –
Nisi student shopping-malla!

*Melodije novca i Primorca,
Filozofski fakultet, Zagreb, 4. maja 2009.*

O NOVČANIM PREDUVJETIMA NOVAČENJA AKADEMSKIH GRAĐANA

Lako vam je napraviti blokadu
Fakulteta i cijelog sistema,
Lakše nego sačiniti baladu
Od izjava gdje gram duha nema:

Studij je investicija poput kupovine nekretnine ili automobila.

*Josip Kregar, dekan Pravnog fakulteta,
u obraćanju pobunjenim studentima, 2008.*

Strašno me boli kada vidim da ljudi ovdje ne cijene znanje i nisu ga spremni platiti, a spremni su, recimo, platiti kavu svaki dan u kafiću. Prema

tome, studenti bi mogli tražiti i da imaju pravo na besplatnu kavu jer je to dio naše kulture.

*Damir Ćavar, docent
na Odsjeku za lingvistiku zadarskog Sveučilišta,
u Jutarnjem listu, april 2009.*

Čudi me što oni koji su se rodili 1991. i nisu imali nekog dodira s Jugoslavijom, uspijevaju tako vjerno i točno oživjeti njezin duh, početkom 21. stoljeća, na Filozofskom fakultetu. Očito, raspad Jugoslavije dulji je i bolniji proces nego što sam mogla sanjati.

*Milana Vuković Runjić
u Jutarnjem listu, april 2009.*

Lako vam je napraviti blokadu
Filozofskog, al' filozofirat
Nije lako poput njih što znadu
Onom uvijek istom kursu svirat:

Ako iza ovih prosvjeda stoji politička borba, poručujem im da se ne trebaju skrivati iza studenata.

*Ivo Sanader, premijer,
na svečanom otvaranju Agrokorove tvornice mesa i
mesnih prerađevina u Vrbovcu, april 2009.*

Pohvalio bih studente na čestitim i dobro provedenim prosvjedima, koji mogu biti primjer, ali se nadam da nije istina da određene političke opcije stoje iza ovih prosvjeda, što se moglo pročitati ovih dana u medijima. Apsolutna je sramota ako se utvrdi da Krešimir Macan i njegova PR agencija stoje iza prosvjeda.

*Dragan Primorac na konferenciji za novinare
na Sveučilištu u Zagrebu, april 2009.*

Mi se zalažemo za to da u Hrvatskoj školovanje od vrtića do doktorata bude besplatno, ali samo za one koji to zaslužuju.

*Dragan Primorac na konferenciji za novinare
na Sveučilištu u Zagrebu, april 2009.*

Hrvatska nije toliko bogata država da njezini porezni obveznici „sponzoriraju” one koji iz godine u godinu ne uče, ne polažu i ne ispunjavaju svoje studentske obaveze.

*Dragan Primorac
u Slobodnoj Dalmaciji, april 2009.*

VIS „ZOO&NAOPAKO”

ŽIVOTINJSKO LJUDILO

Prasac krmka psuje :”Svinjo!”
Konj magarca: „Životinjo!”
Od žirafa do ameba
Pas bi svakom majku jeba.

Tele kravu kozom zove,
Vol sve drži za volove,
Kokoš pljuje pijetla druga,
Štakoru se pacov ruga.

Pametuju lude krave,
Sovama se tukci prave,
Zavatlava jarac ovna:
„Vidi rogatoga govna!”

Vuk lisici spušta sočno:
„Đubre jedno krvoločno!”
Ugor ciplu pismo sprema:
„U usta te jebem nijema!”

Žaba gadi pelikana:
„Stoko jedna napuvana!”
Kameleon kupusaru
Prebrojava svaku šaru.

Gusjenicu golać gosti:
„Nemaš kičmu, nemaš kosti!”
Nilskog konja vepar časti:
„Pogledaj se, vrećo masti!”

Gavran svraki manu naša:
„Crna si ka zdrug ustaša!”
Trlja napala škarpinu:
„Mrš u Moskvu materinu!”

Kraj bifteka mulam visi:
„Poludjelo meso ti si!”
Biftek na to tek primijeti:
„Ti si siša sa pameti!”

Život teče Našom Lijepom,
Svak svakoga mlati repom,
Svak svakome lupa pljuske,
Maglu pušta, hvata guske.

Za izdaju i za nerad
Živad krivi srodnu perad,
Sva se stoka čudom čudi:
„Nije valjda da smo ljudi!”

Feral Tribune 794, 2. decembra 2000.

GDJE SU PITANJA I ZADACI, POUKE I UPUTE GDJE SU?

U trećem smo i završnom razredu
I ne, nema domaćih zadataka,
Popisa dodatne literature,
Ni uputa za razumijevanje teksta...
Jer autor ove čitanke drži
E ni bogovi ni muze ni đaci
Nisu dužni razumjeti ni znati
Zašto ova, evo, naprimjer pjesma
Nastala je kad u Zagrebu gradu
Sazvan neki europski samit,
A dični Stožer za obranu časti
Domovinskog rata ustožeren
Priveo šest gusaka privezanih,
Da kljunovima, krilima i perjem

Utjelove zloguku prispodobu
Stjepana Radića o guskoj magli...
O guskama u magli – znam da znate –
Protiv Treće Jugoslavije guske
Da gaknu Hrvati što imaju reč'.

Od takvog znanja harnih čitalaca
Pisca nevolje sustigle bi samo,
Jer netko bi ga optužio s pravom
Da je te stihoklepine svoje
Na mucu nedužne peradi stvaru.
I kako da se nesretnik odbrani,
Ako ne kao stožernici vrli:
Da te guske stožernog su legla
Gospodina nam Stjepana Stepinca,
Nećaka blaženog nam Alojzija,
I da su svojom guščjom voljom došle
Izvršiti što domovina ište,
Da im je pjesma, kao i prosvjed,
Bila čast, a ne muka i prinuda?!

DRAGAN ŠUTANOVAC & BRANKO VUKELIĆ

SPORAZUM O VOJNOJ SARADNJI I SURADNJI

Divan je maskirni šlem,
Isto se misli u njem,
Bio ti Hrvat il' Srb,
Samo je različit grb.
Šlem, šlem, šlem,
Pohovan mozak u njem.

Ljubak je maskirni šljem,
Misli se isto o svem,
Bio ti Srb il' Hrvat,
Mišo pod šljem mora stat.
Šljem, šljem, šljem,
Pohan je mozak u njem.

Kad Srbin pođe u rat,
Zar da ga izda Hrvat,
Zar da se oglušī Hrv
Kad krene poziv na krv?!
Šlem, šlem, šlem,
Poserem mu se u šljem.

Kad Hrvat pođe u boj,
Zar i Srb neće u stroj,
Zar neće u prvi rov,
Krvi kad osjeti zov?!
Šljem, šljem, šljem,
Govno mu niklo u njem.

Šta ti, bre, pada na um?!
Imamo sporazum:
Da naše vojske će dve
Zajedno spičkati sve.
Šlem, šlem, šlem,
Bratstvo-jedinstvo u njem.

Zar misliš, Srbine prijek,
Potpis da goli je drek,
Da itko rastavit sm'je,
Vojske nam sljubljene dv'je?!
Šljem, šljem, šljem,
Hrvat je Srbin u njem.

Beton 99, 29. juna 2010.

O INTEGRACIJSKIM POTENCIJALIMA JUNAČKIH POETIKA

Gusjenice tenk pokreće,
Leptir Srb, leptir Hrvat...
Ratujmo ko mir da neće,
Mirujmo ko da će rat.
Naliv-pero sokolovo,
Zoljâ, osâ zvrndav zuj,
Rat si s mirom izrimovo,
Sad mir s ratom potpisuj...

Hrvatski i srbijanski ministri obrane Branko Vukelić i Dragan Šutanovac potpisali su u Zagrebu bilateralni sporazum o vojnoj suradnji ocijenivši da je to korak naprijed u normalizaciji odnosa između Hrvatske i Srbije i stabilizaciji cijele regije. Sporazumom se uređuje suradnja dviju vojski na području obrazovanja, razmjene kadrova i vojne industrije. Obojica ministara istaknuli su da su vojni sektori dviju zemalja komplementarni i osim proizvodnje za vlastite potrebe mogli bi nastupiti na trećim tržištima.

vijest agencije Hina, 8. juna 2010.

Jedan bivši hrvatski političar rekao je jednom zгодom da će Hrvati početi normalno komunicirati sa susjednim istočnim narodima tek kada dobiju svoju državu. Po njegovim riječima, dva zatvorenika u zajedničkoj ćeliji vječito se glođu i ratuju. U zasebnim ćelijama oni postaju dobri kolege – putem komuniciranja preko odvojenih zidova.

Tomislav Sunić Vjesniku, april 1997.

Mi bismo mogli vrlo uspješno i lijepo živjeti i bez Europe. Srbi isto ne žure s Europom, pljučkaju na nju. Mogli su sa sankcijama, mogu i bez Europe. To nam dokazuje da postoje države koje sasvim normalno mogu živjeti, egzistirati, napredovati, a da ne uđu u Europsku Uniju. Zašto se Hrvatska ne ugleda u te države?

don Anto Baković u Narodu, novembar 2000.

Možda će nam se SFRJ činiti kao dječja igra prema EU, jer konfederacija 25, a sutra i više država, jednostavno ne može funkcionirati na dulje staze, bez da posegne za gušenjem nacionalnih identiteta. U primisli tog masonskog projekta i jest gušenje i odumiranje nacija.

Zoran Vukman u Hrvatskom listu, jun 2004.

U Europskoj Uniji kao federaciji Hrvatska bi definitivno imala lošiji položaj nego u pokojnoj Jugoslaviji.

*Hrvoje Hitrec,
predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća,
u Večernjem listu, februar 2007.*

Radije ću živjeti kao ponosni Balkanac, nego kao poniženi Europljanin.

*Andrija Hebrang, potpredsjednik Vlade
i ministar zdravstva i socijalne skrbi,
u Hrvatskom narodnom listu, mart 2004.*

Moraš priznat svakom tko je pod šljem stao
Da metalno barem nije zaostao,
O inom pod šljemom što primijetiš šuti,
Šta znaš kakve misli tutnje po toj tuti...

Šljemu se divi, skupa sa glavušom,
Ne zajebavaj se s kacigom plavušom!
Nije šljem da s njime se polemizira,
Već pamet da skladišti i konzervira!

O tom pjeva, pleše i krasnoslovi
Kulturno-umno društvo „Glavi šljemovi”:

Blago meni širokoga vrata,
A na vratu tešta mi kvadrata,
Moja glava zeru blindirana,
Blindirana zbog mirovnog plana.

Nu me, nu me i nu moje glave
I na njojzi kacige mi plave,
Na kacigi dva se slova bilu,
U svakome po piture kilu.

Nu me, nu me – jesan mirotvorac
I Galića Butre prvoborac;
Šalji, Butre, iz Nevjorka zolju
Da sa njomen opandrčin Tolju.

Ajme njemu, ajme njemu,
Kad ugleda NU na šljemu!
Ajme zolji, ajme zolji
Kad je raspičin po Tolji!

PROPAGANDIJEVSKI PROMIDŽBENI ZDRUG

DOMOVINSKI RAT I OTADŽBINSKI PAKT

(nacrt zajedničke hrvatsko-srpske rezolucije o
ratnim zločinima i ratnoj odšteti)

Okončajmo ono doba slavno
Usijanih glava, krvi vruće,
Kad su stabla rasla vodoravno,
A krmače slijetale na kuće!

Svi smo skupa sve od sebe dali
Mutna prošlost da se povampiri;
Da brutalno nismo verovali,
Tko bi primo plaću što nas miri?!

Ah, kako su svjetski državnici
Dok izuste jezike slamali
Toponime što su ih topnici
Dični naši u prah pretvarali!

A kad zadnja okonča se bitka,

Slavila nas sva svjetska estrada:
Clinton lično htio da se slika
S čobanima svih balkanskih stada.

Odmah potom svjetski licemjeri
Ratnu slavu uzeše za ljagu,
Stadoše nas gonit kao zvjeri,
Jazavce pred sudištem u Haagu.

Jest katkad bi poletjela ruka,
Koji put se klalo preko norme...
Rat bez klanja nije rat već bruka,
Svak je krvav ispod uniforme,

Kad nam danas svjetski pravdoljupci
Nabrajaju masovna grobišta,
Kažimo im: Što ste htjeli, šupci?
Rat bez mrtvih i srušeno ništa?

Sad u inat pruži ruku
Hrvat Serbu, a Srbin Hrvat;
Što zapale, siluju, zatuku,
To bar bude svojski, po zanatu!

Svjetska javnost sad se na nas ljuti
Zbog srušenih gradova, žrtava...

Si-eN-eNu, bolje ti je šuti
Ili plati autorska prava!

Za godine udarnih termina,
Za film ratni, al' bez kaskadera,
Red je da se plati otkupnina...
Il je sve to „Skrivena kamera”?

Feral Tribune 1121, 16. marta 2007.

PITANJA POVJESNIH POUKA

1. Možete li na osnovu ove pjesme zaključiti da su Hrvati i Srbi išta shvatili?
2. Što su shvatili osim da nisu ništa naplatili?
3. Jesu li shvatili da sledeći put moraju uzeti akontaciju?
4. Hoće li to uskoro?
5. Ima li ikakve nade?
6. Može li bez plaćene naknade?

POZDRAVNO SLOVO

Hrana kod gospodina Miloševića je uvijek odlična, ali je rakija prejaka.

*Richard Holbrook,
posebni američki izaslanik,
na TV Studio B, avgust 1997.*

Postali smo skinsi jer smo bili premladi za rat, a prestari za sjedenje kod kuće. Za rata se javilo domoljublje, pa smo to morali iskaliti na nekome.

*Dido, zagrebački Skinhead,
u Večernjem listu, mart 2001.*

ZA JUNAKE IDUĆIH EPIZODA

Edmund Schneeweis: *Vjervanija i običaju Srba i Hrvata*, s njemačkog prevela Dubravka Hrastovec, Golden marketing – Tehnička knjiga, Zagreb, 2005.

Đuro Gavela; *Antologija srpskohrvatske posleratne lirike*, *Srpska književna zadruga*, Beograd, 1937.

Živko Marković: *Dijalektika polne ljubavi*, Naučna knjiga, Beograd, 2001.

Dejan Katalina; *Kako izbeći ljubav na svakom ćošku*, Narodna knjiga – Alfa, Beograd, 2005.

IĆI MIĆI LUCIĆI*

Ići mići Lucići...

To je pisac pogrešnih riči,
Koje ako ćeš shvatit
Moraš pisca umlatit
Prije nego šta počneš ga štit!

Ići mići Lucići...

To na verse sotonske sličī,
Ako ih ne zatučeš,
Bar da piscu navučeš
Kletvu i fetvu za vrat!

Loš postat će pjesnik

Prvoklasni bolesnik:

Dario Kordić

Izum će bit

Tog hrvatskog bilmeza!

Ići mići Lucići...

Živ iz pisme on ne smi izići!

Jerbo piše bez veze,

Gluparije, hereze,

Ča su svima dopizdile.

Da mi je satiri priči,
Satrat je nako bez riči...
Oš nan pivat o ratu?
I još htit da te shvatu?
Ala, ludega Lucića!

Znat svaki će pravnik
Da bezmozgi bezglavnik
Ludi je Lucić
Krivac za rat,
Da on ga je stvorija!

Ići mići Lucići...
On bi triba i u Haag stići,
Tamo reć: „Žaj mi nije
Pisat sve pizdarije
Ni za dvi vake robije!”

Ići mići Lucići...
Došli pivat s Dežulovići,
Misto ispriku kazat
Došli opet pokazat
Da ne znaju prikinit srat.

I neće bit mira

Dok postoji satira,
Dok god se more
U librima štit
Ovaka parodija!

Ne, neće bit mira
Dok rat se parodira,
Dok štíš tog pisca,
Literatnog zločinca
Šta rat pismom je vodiija!

* Pema je nastala posle histerčne reakcije na pesmu *Ići mići Ahmići*. Napredni čitaoci mogu potražiti tekst Borisa Dežulovića *Gluh i gluplji*.
(*prim. priređivača*)

Predrag Lucić (1964, Split), satiričar, novinar,
pesnik, pozorišni reditelj

Bilješka o piscu

Karahasan za njega kaže

Da se smije

Da se ne ubije

(iz knjige Mjesec iznad Splita)

Gost u knjizi: SINAN GUDŽEVIĆ

Rimski epigrami

XXVIII

Juče sam pitao vazdan po celom Beogradu ljude,
Leti li neko za Rim - jednu bih poslao stvar.
Danas izbezumljen sav sam od onih te juče ih pi-
tah:

„Zovu i pitaju svi: „Posla li ono u Rim?“

LV

„Zašto je Sofija Sveta u svetom Konstantna gradu
Takvu doživela kob – Mesec da zameni Krst?“

Razlog je, druškane, isti sa kojeg i večita Roma
Svetog Petra je kip digla na Trajanov stub.

LVI

Kazati može za ljubav da najslađa stvar je na svetu
Jedino onaj što još ne zna za tiramisù.

CIV

La Parollacia je kičma iz koje se javljam jer moram
Reći da daytonski mir ide na onu mi stvar:
Crna se prirodno Gora s Dalmacijom graniči onde
Gdeno se „oca ti tvog” menja u „mater ti pas”.
S Crnom se Srbija Gorom razdeliti morala onde
Gdeno se „oca ti tvog” gubi pred „mater ti ja”.
Bosna se crtati valja gde čuješ da psovanju majke
Dodan je Allah pa Krist, Nedjelja Sveta i krst.
Hrvatskoj krajine dati u kojima češće od svega
Čuje se „mater ti Bog” - središnji hrvatski psov.
Inače Gospu pa Tita, Pejgambera, Bajram i Slavu,
Dete maloletno, dan, Isusa, Božićnu noć,
„Oca na materi tvoga”, „raširio ujnu za strica”,
„Pekarskog kruha ti hljeb”, „svetog Vasilija grob” -
To se na distrikte moglo, na koji koridor, enklavu
Fino razdvojiti sve, pa se potpisati mir.

De Epigrammatista

Sinan je Gudžević rođen u jutro na martovske Ide.
Čuvaj se, sad kad ga znaš, martovskih Ida i ti.

Sinan Gudžević (Grab na Goliji, između Novog Pazara, Sjenice i Ivanjice, 1953). Književnik i prevodilac, filolog, studirao klasične i moderne jezike u Beogradu, Pizi, Minhenu. Prevodi s latinskog i starogrčkog, sa nemačkog, italijanskog, ruskog i portugalskog. Objavio je knjige *Građa za pripovetke* (Beograd, 1978) i *Rimski epigrami* (Biblioteka Feral Tribune, 2001) i studiju o parodijama Predraga Lucića Protiv svih nastava (Algoritam, 2013).

Živi u Zagrebu. Piše za zagrebačke Novosti.

edicija **Mala kutija**
Knjiga druga / SATIRA

Predrag Lucić

Nije valjda da smo ljudi

//////////

Izdavači: Užička književna republika, www.napolaputa.net

Grupa 484, Beograd, www.grupa484.org.rs

Izabrala i uredila: Ružica Marjanović

Autorka teksta na poleđini knjige: Jelena Steljić

Lektura i korektura: Milena Stričić

Grafički oblikuje: Škart

Štampa: Standard 2, Beograd

Užice, 2018.

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.163.42-7

821.163.42-7(082.2)

LUCIĆ, Predrag, 1964-2018

Nije valjda da smo ljudi / Predrag Lucić. - Beograd :

Grupa 484 ; Užice : Užička književna republika, 2018

(Beograd : Standard 2). - 66 str. ; 14 cm. - (Edicija

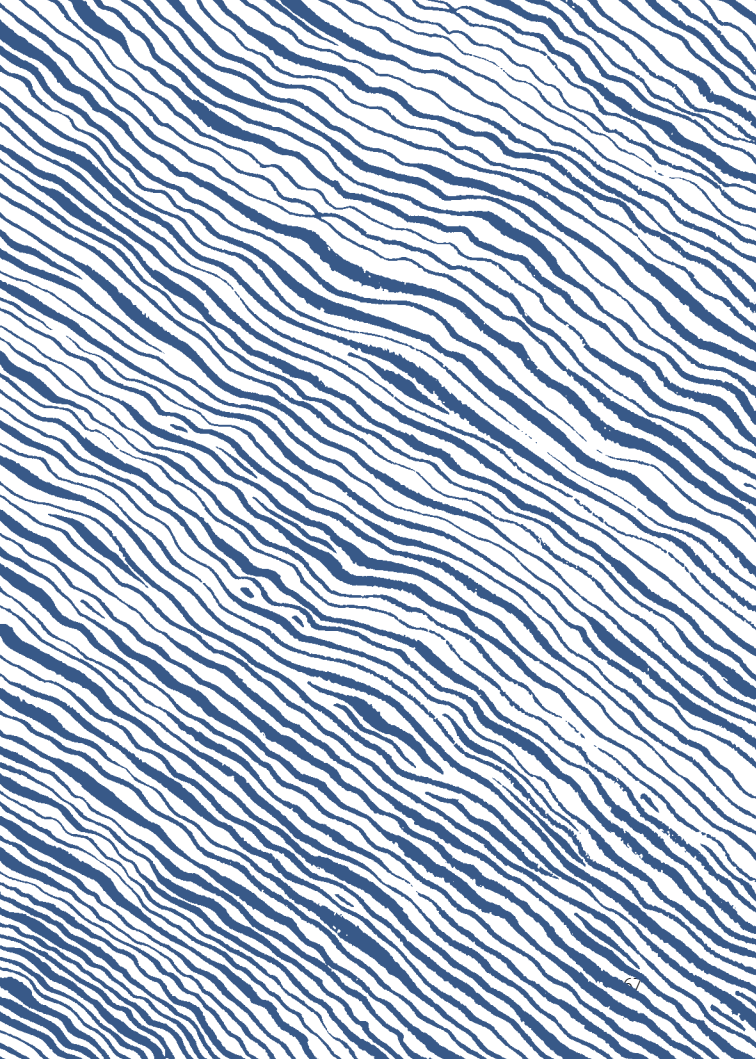
Mala kutija / [Grupa 484] ; knj. 2)

Tiraž 1.000. - Predrag Lucić: str. 61. - Sinan Gudžević:

str. 64.

ISBN 978-86-86001-83-2 (Grupa 484)

COBISS.SR-ID 261349644

atira atira atira atira atira

zašto čitati ovu knjigu?

- jer autor duhovito i često ironično analizira fenomene vremena u kome živimo.

- jer nas ova knjiga i nasmeje i rastuži, istovremeno.

- zato što formu tekstova iz čitanki koristi da bismo nešto razumeli i smejali se, a ne samo naučili.

